

осъденна отъ църквѫтъ въ първите вѣкове, ся възобнови отъ Іезуитѣ, които успѣхѫ постепенно да ѹж наложатъ на всичкѫтъ Римскѫ Църквѫ, не откровено и подъ истинното ѹимя, но посредствомъ и съ помошьтъ на безбройни богословски тънкохитrostи. Първыйтъ изобрѣтатель на тия тънкохитrostи бѣ Іезуитинътъ Моліна. Той не докачи напрямо преданіето за благодатьтъ, напротивъ, той ся притвори че го приема; но папството, което, относително до тоя предметъ, бѣше еще православно прѣзъ 16-ый вѣкъ, подложи на испытаніе нововведеното ученіе въ послѣдователни соразисканія, познаты подъ